

Sygn. akt V CZ 145/11

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lutego 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Pietrzykowski (przewodniczący)

SSN Jan Górowski (sprawozdawca)

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa Zespołu Uzdrawisk Spółki Akcyjnej
w P.

przeciwko P. K. i "F. " Spółce z ograniczoną
odpowiedzialnością w W.

o ochronę dóbr osobistych,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 23 lutego 2012 r.,

zażalenia pozwanych na postanowienie

Sądu Apelacyjnego

z dnia 16 września 2011 r.,

**uchyla zaskarżone postanowienie, pozostawiając Sądowi
drugiej instancji rozstrzygnięcie co do kosztów postępowania
zażaleniowego przed Sądem Najwyższym.**

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 19 kwietnia 2011 r. Sąd Okręgowy zobowiązał pozwanego P. K. do zamieszczenia w czasopiśmie oraz na stronie internetowej www.[...].pl w terminie 1 miesiąca od uprawomocnienia się wyroku oświadczenia o wskazanej treści (punkt 1), upoważnił stronę powodową do zamieszczenia na koszt pozwanego P. K. oświadczenia, o którym mowa w pkt 1 (punkt 2), zobowiązał P. K. do usunięcia treści artykułu „[...]” z zawartości numeru „[...]” dostępnego w archiwum internetowym a także znajdujących się w dyspozycji redakcji a także nie przesyłania artykułu osobom trzecim (punkt 3), zobowiązał pozwaną F. sp. z o.o. w W. do zamieszczenia w czasopiśmie „[...]” i na stronie internetowej www.[...].pl w terminie 1 miesiąca od uprawomocnienia się wyroku oświadczenia o wskazanej treści (punkt 4), upoważnił stronę powodową do zamieszczenia na koszt pozwanej F. sp. z o.o. oświadczenia, o którym mowa w pkt 4 (punkt 5), zobowiązał F. sp. z o.o. do usunięcia treści artykułu „[...]” z zawartości numeru „[...]” dostępnego w archiwum internetowym a także znajdujących się w dyspozycji redakcji a także nie przesyłania artykułu osobom trzecim (punkt 6), w pozostałej części powództwo oddalił (punkt 7) a w punktach 8 i 9 orzekł o kosztach postępowania.

W dniu 1 czerwca 2011 r. pozwani P. K. oraz F. Spółka z.o.o. w W. wnieśli apelacje od tego wyroku, które zostały zawarte w jednym piśmie procesowym sporządzonym przez ich wspólnego pełnomocnika, który uiścił opłatę w kwocie 600 zł.

Zarządzeniem z dnia 29 czerwca 2011 r. przewodniczący Sądu Apelacyjnego wezwał pełnomocnika pozwanych do uiszczenia brakującej opłaty od apelacji w kwocie 600 zł, pod rygorem jej odrzucenia, które to zarządzenie wykonał w terminie pełnomocnik pozwanych.

Postanowieniem z dnia 16 września 2011 r. Sąd Apelacyjny „odrzucił apelację”. Wskazał, że apelacje, pomimo iż zostały zamieszczone w jednym piśmie procesowym, ze względu na charakter dochodzonych w sprawie roszczeń, stosownie do art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (jedn. tekst: Dz. U. 2010 r., Nr. 90, poz. 594 ze zm.) podlegały podwójnej opłacie stałej w wysokości po 600 zł, czyli łącznie

opłatą w kwocie 1200 zł. Pismo zatem opłacone opłatą sądową w kwocie 600 zł było wadliwie opłacone, a sąd nie miał obowiązku zwracania się do strony o sprecyzowanie jakiej części pisma ta niepełna opłata dotyczy. Jednocześnie wyraził zapatrywanie, że niedopuszczalne jest podejmowanie przez sąd samodzielnej decyzji w przedmiocie zarachowania takiej opłaty na jedno z kilku roszczeń lub część roszczenia. Błędne wezwanie pełnomocnika pozwanych o uiszczenie brakującej części opłaty nie miało wpływu na zachowanie ustawowego terminu do dokonania tej czynności.

Zażaleniem z dnia 1 października 2011 r. pozwani zaskarżyli orzeczenie w całości i wnieśli o jego uchylenie oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Podnieśli, że z zaskarżonego postanowienia oraz jego uzasadnienia nie wynika, którą z apelacji Sąd Apelacyjny odrzucił z uwagi na nieuiszczenie opłaty.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 370 w zw. z art. 373 k.p.c. Sąd odrzucił na posiedzeniu niejawnym apelację wniesioną po upływie przepisanej terminu, nieopłaconą lub z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również apelację, której braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie. Natomiast uchylony art. 130² § 3 znajdujący w sprawie zastosowanie (art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw, Dz. U. Nr 234, poz. 1571) stanowi, że Sąd odrzuca bez wezwania o uiszczenie opłaty pismo wniesione przez adwokata, radcę prawnego lub rzecznika patentowego środki odwoławcze lub środki zaskarżenia podlegające opłacie w wysokości stałej lub stosunkowej obliczonej od wskazanej przez stronę wartości przedmiotu zaskarżenia.

W sprawie opłata od apelacji wynosiła 600 zł i była opłatą stałą, niemniej środek odwoławczy wnieśli obaj pozwani, tj. zarówno P. K., jak i F. Spółka z o.o. w W., choć jak już zauważono został zawarty w jednym piśmie procesowym. Jednocześnie pełnomocnik składający w imieniu obu pozwanych apelację, uiszczając na konto Sądu jedynie opłatę w wysokości 600 zł, nie wskazał w imieniu, którego z pozwanych opłata ta została uiszczona.

Mając na uwadze fakt, że w sprawie złożone zostały dwa środki odwoławcze, tj. apelacje obu pozwanych, a tylko jeden z nich został opłacony Sąd Apelacyjny powinien ustalić, który z nich został prawidłowo wniesiony, kierując stosowne wezwanie do pełnomocnika pozwanych. Skoro tego zaniechał, wskazując nietrafnie, że nie ma takiego obowiązku, to zaskarżone orzeczenie nie mogło zostać uznane za trafne (por. uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 15 stycznia 2009 r., II PZ 44/108, Lex nr 784198).

Poza tym należy zauważyć, że z sentencji orzeczenia wynika, że Sąd odrzucił „apelację” czyli jedną, a nie „apelacje” – choć w uzasadnieniu wskazał, że zostały wywiedzione dwie apelacje od orzeczenia Sądu pierwszej instancji. Uzasadnienie zaskarżonego orzeczenia także nie daje odpowiedzi na pytanie, która z wniesionych apelacji została odrzucona, podczas gdy jedna z nich została niewątpliwie należycie opłacona.

Mając powyższe na względzie Sąd Najwyższy na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁵ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.